

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/65/2014
Identifikačné číslo spisu:	5105010850
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5105010850.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci proti obvinenému V. W. , pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. augusta 2002 (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. januára 2013 sp. zn. 3 To 134/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného V. W.s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 21. júna 2012 sp. zn. 5 T 143/2005 bol obvinený V. W. podľa § 226 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Trestný poriadok“) oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Martin zo dňa 25. augusta 2005 č. k. 1Pv 802/04-252 pre skutok pod bodom 1/ obžaloby kvalifikovaný ako trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a pre skutok pod bodom 2/ obžaloby kvalifikovaný ako trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v období od septembra 2001 do 11. marca 2002 v popoludňajších a večerných hodinách v byte na ul. F.. Z.. X v E. slovne a fyzicky napádal svoju manželku F. W., nar. XX. T. XXXX, tak, že jej vulgárne nadával, opakovane sa jej vyhrážal zabitím „že sú navždy spojení ako manželia, že jej nedovolí sa rozviesť, život bez nej a syna nemá pre neho zmysel, keď od neho odídu, že sa zabije, alebo zabije ju, fyzicky ju zlikviduje, dokaličí, že jej odreže prstečky, aby mu to už nikdy nemohla urobiť, hodí ju do priehrady, zavrie do trafostanice a tam ju zlikviduje, pričom bude trvať dlhé roky, kým ju niekto nájde, že ju vyhodí z okna ich bytu, že ju podreže, niekoho si nájme, aby ju zlikvidoval“, opakovane ju udieral dlaňami do tváre, udieral remeňom do vzduchu v jej blízkosti, alebo jej robil schválnosti tým, že jej bral osobné veci, doklady, peniaze, učebnice, kľúče od bytu a keď poškodená tieto chcela späť, odpovedal jej, že žiadne veci nemá, že je hlúpa a nepamätá si, kde ich dala, pričom po nejakej dobe jej tieto veci vrátil, opakovane proti jej vôli na nej vykonal sulož, pričom jej jednou rukou chytil obidve ruky za zápästia, ktoré jej dal pod chrbát, alebo ich držal nad hlavou a druhou

rukou jej vsunul do úst ponožky alebo použité slipy, prípadne jej zakryl ústa aj nos dlaňou alebo vankúšom, aby nemohla kričať o pomoc, čím ju dusil, čomu sa ona bránila kričaním, škrabaním, viackrát ju vyhadzoval z bytu, dňa 12. februára 2002 si k nej prisadol s fľašou nezisteného alkoholu, chytil ju za vlasy, ťahal ju za ne do záklonu a druhou rukou jej dal piť alkohol, pričom kričal, že z nej spraví alkoholičku, že ju udá, že ona je tá zlá, ktorá mu robí zlé veci, následne ju najmenej 2-krát udrel päťou do oblasti ľavého oka a pravej strany tváre, hodil ju na posteľ, kde ju škrtil, čím jej týmto svojím konaním v uvedenom období spôsobil podliatinu ľavého oka, podliatiny v oblasti pravej ruky, predlaktia, hrudníka, pravého stehna, sedacieho svalstva, oboch kolien a celkovo postrahovú konfliktovú reakciu na záťažovú a stresovú reálnu situáciu v manželstve,

2/ v čase od 23.00 hod. dňa 11. marca 2002 do 08.00 hod. dňa 12. marca 2002 v byte na Z. č. X v E. po zistení, že jeho manželka F. W., nar. XX. T. XXXX na neho podala trestné oznámenie pre trestný čin znásilnenia, prisadol si k nej na posteľ a žiadal od nej, aby trestné oznámenie stiahla s tým, že nájde nejaký spôsob, ako ju donúti, aby to stiahla, na čo obvinený zobral vankúš, tento jej priložil na tvár, ktorým ju dusil, pričom kričal, aby to stiahla, že ju pustí a žiadal, aby prisahala na zdravie ich syna, na čo F. W. z obavy o svoj život mu to prisľúbila a v raňajších hodinách, keď opätovne od nej požadoval, aby išla stiahnuť trestné oznámenie, oháňal sa po nej remeňom, pričom kričal, že ju zabije a žiadal od nej, aby napísala prehlásenie, že to nebolo znásilnenie, ale dobrovoľný pohlavný styk, po odmietnutí ju viackrát udrel plastovým vešiakom po oblasti lýtok, stehien a sedacej časti tela, chytil jej jednu ruku nad lakťom a túto jej vytočil dozadu za chrbát, vyhrážal sa jej, že jej zlomí prst na ruke, ak to nenapíše, v dôsledku čoho poškodená súhlasila, že pôjde na políciu trestné oznámenie stiahnuť, čo aj urobila dňa 12. marca 2002 na Okresnom úrade vyšetrovania PZ v Žiline, kde vzala späť predchádzajúci súhlas na trestné stíhanie obvineného pre trestný čin znásilnenia, svojím konaním jej spôsobil na vnútornej strane ľavej paže dve plošné krvné podliatiny, na ľavom predlaktí na lakťovej strane krvnú podliatinu, v hornej časti ľavého stehna na vonkajšej strane dve pásovité krvné podliatiny, krvnú podliatinu pod sedacím svalstvom, ktoré zranenia si nevyžiadali potrebu vystavenia práceneschopnosti,

pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie. Krajský súd v Žiline na základe podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na vady, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie je dôvodné. Krajský súd považoval za predčasné tvrdenie okresného súdu, že viaceré dôkazy neboli vykonané v súlade so zákonom, nebolo možné ich vykonať, a preto súd nemal za dokázané, že sa žalované skutky stali. Podľa názoru krajského súdu nebolo podstatné, či obhajca obvineného bol prítomný pri výsluchu obvineného v ÚVV Žilina dňa 11. apríla 2002 celý čas, pretože prítomnosť obhajcu pri výsluchu je jeho právo, nie povinnosť. Okresný súd preto mal čítať výpoveď obvineného zo dňa 11. apríla 2002. Rovnako sa krajský súd nestotožnil s tvrdením okresného súdu o nezákonnosti výsluchov v prípade, ak boli zápisnice z výsluchov predložené vypočúvaným osobám bez prítomnosti nezúčastnenej osoby. Aj keď išlo o procesnú chybu, nemala za následok neplatnosť úkonu, a teda okresný súd nemal odmietnuť čítať zápisnice o výpovediach z prípravného konania. Taktiež neboli nezákonné úkony uskutočnené vyšetrovateľkou, ktorá nerozhodla o námietke zaujatosti vznesenej voči svojej osobe obvineným, pretože z podania obvineného nebolo možné zistiť, či námietka zaujatosti bola podaná včas. Krajský súd zhodnotil ako zákonné aj čítanie výpovede z prípravného konania, ktorá je v rozpore s výpoveďou uskutočnenou na hlavnom pojednávaní, aj keď svedok v prípravnom konaní výslovne neuviedol, že nevyužíva svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 100 Trestného poriadku.

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30. januára 2013 č. k. 3 To 134/2012-1269 podľa § 258 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 259 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol.

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie obvinený V. W. sám, z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. j/ Tr. por. účinného od 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. por.“), ako aj prostredníctvom obhajcu,

uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že bolo zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. obvinený zrejme uviedol omylom - pozn. dovolacieho súdu).

Obvinený v dovolaní, ktoré podal sám, uviedol, že krajský súd porušil v jeho neprospech zákon, právo na spravodlivé konanie a spravodlivý súdny proces, keď posúdil odvolanie prokurátora ako podané včas napriek tomu, že prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. júna 2012 len zahlásil odvolanie bez uvedenia, proti komu smeruje a čoho sa dotýka. Odôvodnenie odvolania bolo prokurátorom podané až dňa 28. septembra 2012, pričom rozsudok súdu prvého stupňa bol prokurátorovi doručený dňa 24. augusta 2012, t. j. po uplynutí zákonnej 8-dňovej lehoty.

Obvinený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol zrušiť uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. januára 2013 č. k. 3 To 134/2012-1269 z dôvodu, že týmto uznesením bol porušený zákon v neprospech obvineného V. W. a zároveň prikázať krajskému súdu vo veci opätovne rozhodnúť s tým, že najvyšší súd pokladá odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Martin, podané voči rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 21. júna 2012 sp. zn. 5 T 143/2005 za podané mimo lehotu určenú zákonom, t. j. podané oneskorene.

Obvinený v dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu poukázal na svoje predchádzajúce dovolanie s tým, že toto dopĺňa o ďalšie dôvody. V prvom rade obvinený namietol, že zo zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 11. apríla 2002 nevyplýva skutočnosť, že jeho obhajca nebol prítomný pri úkone celý čas. Podľa zápisnice bol obhajca obvineného prítomný pri výsluchu a v závere nemal otázky na obvineného. Obvinený nebol po odchode ustanoveného obhajcu poučený o práve nevypovedať bez prítomnosti obhajcu. Nakoľko zápisnice o výsluchu obvineného nezodpovedá skutočnosti, nemožno ju na hlavnom pojednávaní čítať, pretože výsluch nebol vykonaný zákonným spôsobom. Podľa názoru obvineného bol porušený zákon aj pri výsluchoch svedkov, kedy absentovala prítomnosť nezúčastnenej osoby. Ani tieto zápisnice o výsluchu nie je možné čítať na hlavnom pojednávaní. Obvinený sa tiež nestotožnil s názorom dovolacieho súdu ohľadne úkonov vykonaných vyšetrovateľkou pred jej rozhodnutím o námietke zaujatosti a o možnosti čítať výpovede z prípravného konania v prípade rozporov s výpoveďou svedka na hlavnom pojednávaní, ak svedok na hlavnom pojednávaní nevyužil právo odprieť výpoveď podľa § 100 Tr. por. Tieto úkony považoval za vadné, a preto na ne nebolo možné v trestnom konaní prihliadať.

Obvinený odvolaciemu súdu navrhol, aby podľa ustanovenia § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozhodnutím Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. januára 2013 sp. zn. 3 To 134/2012 bol porušený zákon v dovolaní špecifikovaných ustanoveniach, zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj prípadne ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal Krajskému súdu v Žiline, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin, ktorá poukázala na skutočnosť, že rozhodnutie o vrátení veci okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej, preto takéto rozhodnutie nie je možné napadnúť dovolaním. Odvolaciemu súdu navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietnuť, pretože je zrejmé, že bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným V. W. nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. sa rozhodnutím rozumie:

- a. rozsudok alebo trestný rozkaz,
- b. uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c. uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f. uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g. rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie obvineného končí ako celok.

V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Žiline, ktorým súd na základe odvolania prokurátora zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol. Aj keď uznesenie krajského súdu nadobudlo dňa 30. januára 2013 právoplatnosť, nešlo o rozhodnutie, ktorým sa skončilo konanie, nakoľko v trestnej veci nebolo právoplatne rozhodnuté o vine, resp. nevine obvineného W.. Pred súdom prvého stupňa pritom naďalej prebiehajú hlavné pojednávania.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného V. W., ako neprípustné, na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.